

हे इष्टका या यूयमेवंविधाः स्य भवथ ता मे धेनवः सत्त्विति पूर्वेण सम्बन्धः ।
कीदृश्यः ऋतवः वसन्तादिद्वयाः । ऋतावृधः ऋतं सत्यं यज्ञं वा वर्धयन्ति ऋतवृधः
संहितायां पूर्वपददीर्घः । ऋतुष्ठाः ऋतुषु वसन्तादिषु तिष्ठन्ति तान् । स्थशब्दस्य
पुनरुक्तिः पादपूर्णा । ऋतावृध इति पुनर्वचनमादरार्थम् । धृतश्रुतः (६.) श्रुतिरू-
क्षरणे धृतं श्रोतन्ति ता धृतश्रुतः धृतस्त्राविण्यः । मधुश्रुतः मधु श्रोतन्ति ता मधु-
स्त्राविण्यः । नामेति प्रसिद्धौ । विराजः विशेषेण राजते दीप्यते ता विराजः दश-
लोकम्पृणाभिप्रायमेतत् । कामदुघाः यत्काम्यं तस्य दोग्ध्यः पूरयिष्यः दुहः कब्ध-
श्चेति [पा० ३.२.७०.] कप् । अक्षीयमाणाः न क्षीयन्ते ताः क्षयरहिताः ॥३॥

समुद्रस्य त्वावकयाग्रे परिव्ययामसि । पावकोऽस्मभ्यं शिवो भव ॥४॥

का० [१८.२.१०.] मण्डूकावकावितसशाखा वेणौ बद्धावकर्षति मल्लकृष्टवत्स-
मुद्रस्य त्वेति प्रत्युचम् । मण्डूकशैवल्लवेतसतरुशाखा वंशे बद्धा तं रुस्तेनादाया-
ग्नित्तेत्रं प्रत्युचं कर्षति तेनेत्यर्थः ॥ आद्याया दक्षिणश्रोणिरारभ्य दक्षिणांसं याव-
त्कर्षति ॥ द्वे गायत्र्यावग्नित्वे अत्यो दशकः । हे अग्रे समुद्रस्य समुन्दति स्निग्धं
करोति समुद्रो जलं तस्यावकया शेवालेन त्वा त्वां परिव्ययामसि परितो वेष्ट-
यामः इदन्तो मसि उपरिभागे सर्वत्र विकर्षाम इत्यर्थः । त्वं चास्मभ्यं पावकः शो-
धकः शिवः शान्तश्च भव ॥४॥

हिमस्य त्वा जरायुणाग्रे परिव्ययामसि । पावकोऽस्मभ्यं शिवो भव
॥५॥

दक्षिणश्रोण्याद्युत्तरश्रोण्यन्तं कर्षति । हिमस्य शैत्यस्य जरायुवदुत्पत्तिस्थानी-
येन शेवालेन हे अग्रे त्वा त्वां परिव्ययामसि संवरणं कुर्मः त्वमस्मभ्यं पावकः
शिवश्चेत्युक्तम् ॥५॥

उप ज्मन्नुप वेतसेऽवतर नदीष्वा । अग्रे पित्तमपामसि ।

मण्डूकि ताभिरागहि सेमं नो यज्ञं पावकवर्णां शिवं कृधि ॥६॥

उत्तरश्रोणेरुत्तरांसपर्यन्तं कर्षति । जगती त्रिष्टुप् चतुश्चत्वारिंशदक्षरवाचिष्टु-